

เอกสารอ้างอิง

วิชา จิตาลัย, "เบอริกซ์เมืองคันส่าหารบวิชาชีวกรรมสำราญ" หนังสือประกอบการสอน
หมายเลข ๘ 20-02 ภาควิชาชีวกรรมสำราญ คณะชีวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2520.

วิชา จิตาลัย, "การคำนวณปรับแก้" เอกสารประกอบการสอนหมายเลข ๙ 24-03 ภาควิชา-
ชีวกรรมสำราญ คณะชีวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2524.

ธรรมชัย กฤษณ์เพ็ชร, "การตรวจสอบโครงข่ายสามเหลี่ยมด้านทิศตะวันตกของประเทศไทย"
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาชีวกรรมสำราญ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2525.

ภูษงค์ วงศ์เกตุ, "การปรับแก้โครงข่ายระดับของประเทศไทยพร้อมกันทั้งโครงไกด์วิธีการ
ของลีสท์แคร์" วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ภาควิชาชีวกรรมสำราญ บัณฑิต-
วิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2525.

ธรรมดีชัย เกรียงไกรเพชร, "ตัวอย่างรูปจำลองเชิงคณิตสำหรับการปรับแก้ข้อมูลงานสำรวจ
โดยหลักการลีสท์แคร์" ในการประชุมทางวิชาการและนิทรรศการ การสำรวจ-
และการแผนที่ จัดโดย ภาควิชาชีวกรรมสำราญ คณะชีวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์-
มหาวิทยาลัย 2523.

Bjerhammar, A. "Theory of Errors and Generalized Matrix Inverse",
Elsevier Scientific Publishing Company, New York, 1973.

Cooper, M.A.R. "Fundamentals of Survey Measurement and Analysis",
Grosby Lockwood Staples, London, 1974.

Graybill, F.A. "Introduction to Matrices with Applications in Statistics", Wadsworth Publishing Company, California, 1969.

Grafarend, E. and Schaffrin, B. "Unbiased Free Net Adjustment", The
Canadian Surveyor, Dec 1974.

Mikhail, E.M. "Observation and Least Square", IEP, A Din-Donnelly
Publishers, New York, 1976.

Pennington, R.H. "Computer Methods and Numerical Analysis", The
McMillan Company, London, 1970.

Painter, R.J. "Elementary Matrix Algebra with Linear Programming",
Prindle, Weber and Schmidt, Incorporated, Massachusetts, 1971.

Veress, S.A. "Adjustment by Least Squares", Class Notes, University
of Washington, 1972.

Walpole, R.E. "Introduction to Statistics", McMillan Publishing Com-
pany, New York, 1974.

ภาคผนวก ก

การพิสูจน์สูตรการปรับแก้ด้วยพีสท์สแควร์

โดยรวมรวมและสรุปจาก "วิชา (2524)" และ "Veress (1972)"

สัญญาณใช้คำ "วิชา (2524)"

ก.1 วิธีสมการคำสั่งเกต (Method of Observation Equations)

จากแบบจำลองเชิงคณิต

$$L_a = F(X_a)$$

ที่ได้เป็นสมการเชิงเส้นโดย

$$L_b + V = F(X_o + X)$$

$$= F(X_o) + \frac{\partial F}{\partial X_o} (X_a - X_o)$$

$$= F(X_o) + AX$$

$$\text{หรือ } L_b + V = L_o + AX$$

$$V = AX + (L_o - L_b)$$

$$V = AX + L$$

หลักการของลิสท์แคร์ $V'PV \rightarrow \text{minimum}$

$$\text{พังก์ชัน } \phi = V'PV$$

$$= (AX + L)'P(AX + L)$$

$$= (X'A' + L')P(AX + L)$$

$$= X'A'PAX + 2X'A'PL + L'PL$$

$$\text{กำหนดให้ } N = A'PA \text{ และ } U = A'PL$$

$$\text{ดังนั้น } \phi = X'NX + 2X'U + L'PL$$

ที่พังก์ชัน ϕ ให้มีค่าน้อยที่สุด

$$\frac{1}{2} \cdot \frac{\partial \phi}{\partial X} = X'N' + U' = 0$$

จะได้สมการปกติ (normal equations) เป็น

$$NX + U = 0$$

$$\text{ค่าพารามิเตอร์ } X = -N^{-1}U$$

$$\text{ค่าลิสท์แคร์ } V'PV = X'NX + 2X'U + L'PL$$

$$= X' (NX + U) + X'U + L'PL$$

$$= 0 + X'U + L'PL$$

$$\text{ตั้งนั้น } V'PV = X'U + L'PL$$

ค่าความแปรปรวนของน้ำหนักหนึ่งหน่วยหลังการปรับแก้

$$\hat{\sigma}_0^2 = \frac{V'PV}{n-u}$$

เมื่อ n = จำนวนสมการค่าสังเกต และ u = จำนวนพารามิเตอร์

สูตรความสัมพันธ์

$$L_b = I \cdot L_b$$

$$L = L_o - L_b$$

$$X = -N^{-1}U = -N^{-1}A'PL$$

$$V = AX + L = (-AN^{-1}A'P + I)L$$

$$X_a = X_o + X$$

$$L_a = L_b + V$$

Autocofactor Matrices

$$Q_{L_b} = Q_L = P^{-1}$$

$$\begin{aligned} Q_X &= (-N^{-1}A'P)Q_{L_b}(-N^{-1}A'P)' \\ &= N^{-1}A'PP^{-1}AN^{-1} \end{aligned}$$

$$= N^{-1}NN^{-1}$$

$$= N^{-1}$$

$$\begin{aligned} Q_V &= (-AN^{-1}A'P + I)Q_L(-AN^{-1}A'P + I)' \\ &= (-AN^{-1}A'P + I)P^{-1}(-PAN^{-1}A' + I) \\ &= (AN^{-1}A'PP^{-1} - P^{-1})(PAN^{-1}A' - I) \end{aligned}$$

$$\begin{aligned}
 &= (AN^{-1}A' - P^{-1})(PAN^{-1}A' - I) \\
 &= AN^{-1}NN^{-1}A' - P^{-1}PAN^{-1}A' - AN^{-1}A' + P^{-1} \\
 &= AN^{-1}A' - AN^{-1}A' - AN^{-1}A' + P^{-1} \\
 &= P^{-1} - AN^{-1}A'
 \end{aligned}$$

$$Q_{X_a} = Q_X = N^{-1}$$

$$\begin{aligned}
 Q_{L_a} &= Q_{L_b} + Q_V + Q_{L_b}V + Q_{VL_b} \\
 &= Q_{L_b} - Q_V \\
 &= P^{-1} - (P^{-1} - AN^{-1}A') \\
 &= AN^{-1}A'
 \end{aligned}$$

$$\text{ดังนั้น } Q_{X_a} = N^{-1}$$

$$Q_{L_a} = AN^{-1}A'$$

โดยที่ N^{-1} คือส่วนกลับปกติ (regular inverse) ของเมตริกซ์ N

สำหรับการปรับแก้โดยวิธีสมการค่าสัมภพโดยใช้เทคนิคของชูโคลินเวอร์ส ส่วนกลับของเมตริกซ์ N คือ ชูโคลินเวอร์ส (pseudo inverse) N^+ และการคำนวณค่าความแปรปรวนของน้ำหนักหนึ่งหน่วยหลังการปรับแก้ คำนวณจาก

$$\hat{\sigma}_o = \frac{V'PV}{r} = \frac{V'PV}{n-n_o}$$

เมื่อ r = ถ้าคับชั้นอิสระ

n = จำนวนค่าสัมภพ

n_o = จำนวนตัวแปรอิสระค่าสุด

ก.2 วิธีสมการค่าสัมภพสมเงื่อนไขบังคับ (Method of Observation Equations with Constraints)

แบบจำลองเชิงคณิต

$$G(x_a) = 0 \quad \dots \dots \dots \quad (2)$$

จากแบบจำลองเชิงคณิตสมการ (1) ทำให้เป็นสมการเชิงเส้น

$$\begin{aligned} L_b + V &= F(X_o + X) \\ &= F(X_o) + \frac{\partial F}{\partial X_o}(X_a - X_o) \\ &= F(X_o) + AX \end{aligned}$$

$$\text{หรือ } L_p + V = L_o + AX$$

$$V = AX + (L_o - L_b)$$

$$V = AX + L \quad \dots \dots \dots \quad (3)$$

จากแบบจำลองเชิงคณิตสมการ (2) ทำให้เป็นสมการเชิงเส้น

$$G(x_0 + x) = 0$$

$$\frac{\partial G}{\partial x_o} (x_a - x_o) + G(x_o) = 0$$

$$CX + W = 0 \quad \dots \dots \dots \quad (4)$$

หลักการของลีสท์ฟัลค์ $V'PV \rightarrow \text{minimum}$

$$\text{พังก์ชัน } \phi = V'PV - zK'(CK + w)$$

$$= (AX + L)^T P (AX + L) - 2(CX + W)^T K$$

$$= (X' A' + L') P (A X + L) - 2(X' C' + W') K$$

$$= (X'A' + L') (PAX + PL) - 2(X'C' + W')K$$

$$= X'A'PAX + 2X'A'PL + L'PL - 2X'C'K - 2W'K$$

ก้าวนคให้ $N = A'PA$ และ $U = A'PL$

$$\text{ตั้งนั้น } \phi = X'NX + gX'U + L'PL - gX'C'K - gW'K$$

ทำพังก์ชัน φ ให้มีค่าน้อยที่สุด

$$\frac{1}{2} \cdot \frac{\partial \phi}{\partial x} = X'N' + U' + C'K = 0$$

ห้องสมุดคณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จะได้สมการทั่วปกติ (quasi-normal equations) เป็น

ค่าพารามิเตอร์จากสมการ (5)

$$X = -N^{-1}U + N^{-1}C^*K \quad \dots \dots \dots \quad (7)$$

แทนค่า x ในสมการ (6)

$$K = (CN^{-1}C')^{-1}(CN^{-1}U - w) \quad \dots \dots \dots \quad (8)$$

$$\text{ก้าวนคให้ } M = CN^{-1}C^T, \quad x^* = -N^{-1}U \quad \text{และ} \quad dx = N^{-1}C^T K$$

แทนค่าในสมการ (8) จะได้

$$K = -M^{-1}(Cx^* + w)$$

แทนค่าในสมการ (7) จะได้

$$x = x^* + dx$$

คำลีสท์แควร์

$$V'PV = X'NX + 2X'U + L'PL$$

คำความแปรปรวนของน้ำหนักหนึ่งหน่วยหลังการปรับแก้

$$\hat{\sigma}_0^2 = \frac{V'PV}{r} = \frac{V'PV}{n-u+c}$$

เมื่อ $n =$ จำนวนสมการที่ต้อง汎 เกณฑ์

๕ = จำนวนรายวัน

๖ = จั่วนวนสมควร เมืองในบังกลา

สูตรความสัมพันธ์

$$L_b = I \cdot L_b$$

$$L = L_0 - L_b$$

$$U = A^T P L$$

$$X = X^* + dX$$

$$= (-N + N C'M CN)U - N C'M W$$

$$V = AX + L$$

$$= (I - A(N^{-1} - N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1})A'P) - AN^{-1}C'M^{-1}W$$

$$x_a = L_b + V$$

Autocofactor Matrices

$$Q_{L_b} = Q_L = P^{-1}$$

$$Q_U = (A'P)Q_L(A'P)^{-1}$$

$$= A'PP^{-1}PA$$

$$= A'PA$$

$$= N$$

$$Q_X = (-N^{-1} + N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1})Q_U(-N^{-1} + N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1})'$$

$$= (N^{-1} - N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1})N(N^{-1} - N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1})$$

$$= (I - N^{-1}C'M^{-1}C)N^{-1}(I - C'M^{-1}CN^{-1})$$

$$= N^{-1}(I - C'M^{-1}CN^{-1})(I - C'M^{-1}CN^{-1})$$

$$= N^{-1}(I - C'M^{-1}CN^{-1})$$

$$= N^{-1} - N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1}$$

$$Q_{X_a} = Q_X = N^{-1} - N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1}$$

$$Q_V = (I - A \cdot Q_X \cdot A'P) Q_L (I - A \cdot Q_X \cdot A'P)^{-1}$$

$$= (I - A \cdot Q_X \cdot A'P)P^{-1}(I - PA \cdot Q_X \cdot A')$$

$$= P^{-1}(I - PA \cdot Q_X \cdot A')(I - PA \cdot Q_X \cdot A')$$

$$= P^{-1}(I - PA \cdot Q_X \cdot A')$$

$$= P^{-1} - A \cdot Q_X \cdot A'$$

$$\begin{aligned}
 Q_{L_a} &= Q_{L_b} - Q_V \\
 &= P^{-1} - (P^{-1} - A.Q_X.A') \\
 &= P^{-1} - P^{-1} + A.Q_X.A' \\
 &= A.Q_X.A' \\
 &= A.Q_{X_a}.A' \\
 Q_{X_a} &= N^{-1} - N^{-1}C'M^{-1}CN^{-1} \\
 Q_{L_a} &= A.Q_{X_a}.A'
 \end{aligned}$$

โดยที่ N^{-1} คือส่วนกลับปกติของเมตริกซ์

สำหรับการปรับแก้โดยวิธีสมการค่าสั้งเกตเ庾สม เมื่อในมังคบโดยใช้เทคนิคของชูโคลินเวอร์ส ล้วนกลับของเมตริกซ์ N คือ ชูโคลินเวอร์ส N^+ และการคำนวณค่าความแปรปรวนของน้ำหนักหนึ่งหน่วยหลังการปรับแก้ คำนวณจาก

$$\hat{\sigma}_o^2 = \frac{V'PV}{r} = \frac{V'PV}{n-n_o+c}$$

เมื่อ n = จำนวนสมการค่าสั้งเกต

n_o = จำนวนค่าวัปรอิสระต่อสุ่ม

c = จำนวนสมการเงื่อนไขมังคบ

ประวัติย่อ

ข้าพเจ้านายวัฒน พวนพรมราช เกิดเมื่อวันที่ 31 เดือนมีนาคม พ.ศ. 2485
ที่จังหวัดนครราชสีมา ได้เข้าศึกษาในระดับบริโภคบัณฑิตศึกษาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
ธนบุรี ในสาขาวิศวกรรมโยธา และสำเร็จการศึกษาได้รับวุฒิทางการศึกษา วศ.บ. (โยธา)
เมื่อปี พ.ศ. 2518 ภายหลังสำเร็จการศึกษาได้รับราชการที่สำนักงานเร่งรัดพัฒนาชนบท และ
กรมอาชีวศึกษา

ปัจจุบันเป็นอาจารย์สอนประจำสาขาวิชาช่างสำรวจ คณะวิชาช่างโยธา ในตำแหน่ง
อาจารย์ 1 ระดับ 4 ที่วิทยาเขตเทคโนโลยีภาคตะวันออกเฉียงเหนือ นครราชสีมา กองงานวิทยา-
เขต วิทยาลัยเทคโนโลยีโลหะและอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ